

садителитѣ. Бойтъ станж лютъ и кръвопролитенъ, но и въ него Едуардъ пакъ надвиши управлятельтъ на Кале, Іоаннъ Дебиенъ, быде плененъ, а другытѣ Французи ся теглихж въ градътъ си въ лоше положение.

Управлението на работытѣ сега въ ръцѣтѣ на Евстатія Шаппіера, можътъ прости родъ по происхожденіе и душевно благороденъ, доблестенъ и много добродѣтелепъ. Той като видѣ че градътъ Кале бѣше вече купъ отъ развалини, и че умирающитѣ отъ гладъ жители неимахъ силж да държатъ оръжие още за много време, рѣши да направи съ Англичанытѣ договоръ за прѣдаваніе. За това проводи посланикъ въ Англійскій военъ станъ.

Но Едуардъ гиѣвенъ за дѣлгото и упорното имъ противеніе, отговори че склонява да прости вситѣ други граждане, но съ това условіе да му прѣдаджатъ шестима отъ най добрытѣ и най юначнытѣ, за да ги накаже както ще. И това послѣдне